

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרָשַׁת שְׁמִינִי ד' דַּחּוּל הַמוֹעֵד פְּסַח (בְּחוּ"ל ג')

י"ט נִיסָן ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקֵּהל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנֵי עַם רַשִׁי

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ עֲצוּבִים. לְמִרוֹת שְׁמֵשׁה רַבִּינוּ הַקְּרִיב קִרְבָּנוֹת בְּמִשְׁךְ שִׁבְעָה יָמִים, ה' לֹא הִשְׁרָה אֶת שְׁכִינָתוֹ עַל הַמִּשְׁכָּן. מִשֶּׁה הַקְּרִיב אֶת קִרְבָּן הַתְּמִיד שֶׁל שַׁחַר (בְּקָר) כְּמוֹ שֶׁה' הוֹרָה לוֹ. אַחֲרֵי שֶׁאֲהָרֹן הַקְּרִיב אֶת שְׂאֵר קִרְבָּנוֹת הַיּוֹם, הוּא בָרַךְ אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמַלְּיָם שֶׁל בְּרַכַּת כֹּהֲנִים. אֲהָרֹן בִּקֵּשׁ מֵה' לְסַלּוֹחַ לוֹ וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל חֲטָא הָעֶגְלָה כִּי שֶׁה' יִשְׁרָה אֶת שְׁכִינָתוֹ עַל הַמִּשְׁכָּן.

אֲהָרֹן יָרַד מֵהַמִּזְבֵּחַ אֲבָל ה' עֲדִין לֹא שָׁלַח אֶשׁ מִשְׁמַיִם לְקִרְבָּנוֹת. אֲהָרֹן הִרְגִישׁ שִׁזָּה בְּאֲשַׁמְתּוֹ בְּגִלְלַת חֲטָא הָעֶגְלָה. הוּא הִתְלוֹנֵן לְמִשֶּׁה שֶׁהוּא לֹא הָיָה צָרִיךְ לְאֲפָשֵׁר לוֹ לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת, כִּי כָּעַת הוּא מִתְבַּיֵּשׁ. מִשֶּׁה וְאֲהָרֹן נִכְנְסוּ יַחַד לְתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן כְּדִי שְׁמֵשׁה יוּכַל לְהִרְאוֹת לְאֲהָרֹן אִידֵךְ לְהַקְטִיר אֶת הַקְטֹרֶת וְגַם כְּדִי שְׁיִוְכְּלוּ לְהַתְפַּלֵּל יַחַד שֶׁה' יִשְׁרָה אֶת הַשְּׁכִינָה עַל הַמִּשְׁכָּן.

הֵם יָצְאוּ וּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּמְשׁוּ בַּפְּסוּק שְׁמוֹפִיעַ גַּם בַּתְּהִלִּים "וַיְהִי נֶעַם ה' אֱלֹקֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ".

נֶעַם ה' - שְׁכִינָה וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ - הַמִּשְׁכָּן, כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ - מִשֶּׁה וְאֲהָרֹן וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ - כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כּוֹנֵנָהוּ - שֶׁהַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה.

תְּהִלִּים / יוֹם י"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ' - צ"ו

הַפָּרָק הָרִאשׁוֹן מֵתוֹךְ פְּרָקֵי הַתְּהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, נִכְתָּב עַל יְדֵי מִשֶּׁה רַבֵּנוּ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְאַחֵר יוֹתֵר הוֹסִיף

אותו כחלק מספר התהלים.

הפרק מתחיל במלים: "**תפלה למשה איש האלקים**" – זוהי התפלה על ידי משה רבנו, האיש של ה'.

מדוע נקרא משה רבנו: "איש האלקים"?

ה' הוא הכל, והכל הוא ה', אבל איננו יכולים לראות אותו! ה' ברא את העולם בגלל שרצה שבני ישראל יתנהגו בדרך מסוימת שתשמח את ה'.

אבל אם איננו יכולים לראות את ה', איך אפשר לדעת כיצד להתנהג?

מסבה זו, ה' נתן לבני ישראל את משה רבנו, שהוא "איש האלקים". למשה רבנו יש שני חלקים, חלק אחד ממנו הוא של "האלקים" - מאד קרוב לה' כך שהוא יודע מה ה' רוצה, אבל הוא גם "איש" - יכול ללמד מה עלינו לעשות.

תמיד ישנו נשיא, כמו משה רבנו, שעוזר ליהודים לעשות את מה שה' רוצה באותו דור. עכשו כמובן, הרבי הוא ה"משה רבנו" שלנו!

הרבי אמר שאנחנו עומדים תכף ומיד לראות את הגאולה, וצריכים ללמד וללמד על כך! אנחנו צריכים להתלהב ולבקש מה' שישלח לנו את משיח, נאו!

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"א (י"ט ניסן שנה פשוטה)

האדמו"ר הזקן אומר שלא מספיק לעשות את עבודת ה' מתוך אהבה, אנו צריכים גם שתהיה לנו יראת שמים, לחשש מלהכעיס את ה' כמו אדם שעומד בפני מלך.

מה קורה אם אדם חושב על כל הדברים שכתובים בתניא, אבל עדין לא מרגיש שונה?

קודם כל בגלל שהוא רוצה לבצע את עבודת ה' שלו כמו לפני מלך, זו עדין עבודה שלמה.

שנית, תוך כדי מחשבה על דברים אלו, הוא מרגיש קצת יראת שמים, לפחות כאדם היודע שמישוהו משגיח עליו. ובדיוק כשם שצפור זקוקה לשתי כנפים כדי לעוף, אדם צריך שתהיה לו אהבת ה' ויראת ה' כדי שהמצוות שלו יתרומו לה'.

היום יום / י"ט ניסן

היום הוא היום הרביעי לעמר.

בשבת כאשר אומרים "לכה דודי" אומרים "בשמחה" במקום "ברנה". כיון שזהו חג. כאשר אומרים "שלום עליכם" וקטעים נוספים לפני הקדוש, אומרים בלחש.

הרבי רש"ב פעם הסביר איך "מה נשתנה" מדבר על משיח.

מה נשתנה - איך הלילה הזה, הגלות, שונה מכל הגליות?

1. "אין אנו מטבילין" - בכל גלות אחרת, לא נהינו טהורים (כמו טבילה במקוה) בגלל שמיד אחר כך עם ישראל יצא שוב לגלות. אבל "הלילה הזה", אחרי הגלות הזו נהיה טהורים פעמים. הגוף יטהר ונוכל לראות את הנשמה.

2. "אנו אוכלים חמץ או מצה" (מצה היא דקה כמו אדם שיש לו בטול וחמץ הוא תפוח-מלא ישות כמו אדם בעל גאוה). בגלות, אנו משתמשים בנשמה שלנו שהיא כמו מצה והנפש הבהמית שהיא כמו חמץ. אבל אחרי הגלות הזו, נשתמש רק בנשמה.

3. "אנו אוכלים שאר ירקות" - ירקות גם במשמעות של צבע ירק. כשאדם מקנא, ישנו

בטוי על כף "הוריקו פניו". בכל הגליות אנשים קנאו בכל מיני דברים, אחרי הגלות הזו צדיקים יקנאו (כמו מרור) בקרבה של צדיקים אחרים לה'.

4. "בין יושבין ובין מסבין" אחרי הגלות, אנו נרגיש תענוג, תחושה מאוד עילאית שחסידות אומרת שזו המשמעות של "אכילה" ישנן דרכים שונות לחוש תענוג, אבל אחרי הגלות הזו, אנו נרגיש את הדרך הגבוהה ביותר והטובה ביותר של תענוג.

ספר המצוות / מצות לא תעשה רפ"ה

המצוה היומית – **מצות לא תעשה רפ"ה** היא שאסור לשקר בשאדם הוא עד. זה אחד מעשרת הדברות!

רמב"ם / הלכות עדות פרקים י"ז, י"ח, י"ט

ברמב"ם היום, לומדים את ההלכות של המצוה היומית, שאסור לומר עדות שקר. מהי עדות שקר?

פרק י"ז – לומדים שאפילו אנחנו לומדים שאפילו אם מישהו יודע שהאיש אומר אמת, הוא לא יכול להיות עד אם הוא לא ראה או שמע בעצמו מה שקרה.

אם מורה אומר לתלמידים "אתם יודעים שאני אף פעם לא משקר, מישהו חייב לי כסף אבל יש לי רק עד אחד, בבקשה תהיה העד השני" התלמיד לא יכול להיות עד, זו לא תהיה עדות אמת. היות והתלמיד לא ראה מה שקרה. בית הדין ינזף בו על כך שהעיד עדות שקר, כדי לנסות למנוע אנשים מלהתנהג כך.

פרקים י"ח – י"ט – בשני הפרקים האלו וברמב"ם שנלמד מחר, לומדים את ההלכות על עדים זוממים שהיא המצוה של מחר. עדים זוממים זהו מצב כאשר ישנם עדים המוכיחים שהעדים האחרים משקרים.

דרכי החסידות / למוד מסכת סוטה בימי הספירה

במהלך ימי ספירת העמר, לומדים חסידים מידי יום את מסכת סוטה שיש בה 49 עמודים, בדיוק כנגד 49 ימי ספירת העמר (נלמד זאת בהמשך בהיום יום).

בעמוד היומי במסכת סוטה מתחילים ללמד על כך שיהודי צריך להיות מאוד זהיר שלא להיות בעל גאון.

בעל גאון חושב שהוא חשוב וצריך שיהיה לו כל מה שהוא צריך, אפילו אם זה לא בדיוק מה שה' רוצה.

זו הסבה שאחד החכמים אמר שאדם בעל גאון הוא כמו עובד עבודה זרה חס ושלום, בגלל שהוא חושב רק על מה שהוא רוצה ולא זוכר על רצונו של ה'.

כשאנו לומדים זאת, הדבר עוזר לשפר את מידותנו. זה הדבר שאנו אמורים לעשות במשך ימי ספירת העמר.